

ФЕМІНІЗМ — ВИРАЗ ЖІНОЧОГО ЕГОЇЗМУ ЧИ ПРАГНЕННЯ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ І РІВНОПРАВ'Я З ЧОЛОВІКАМИ?!

Клочков І. В.

кандидат філософських наук,
доцент Національного університету харчових технологій

Неїжсал О.

студентка факультету ЕіМ

Сьогодні ж найвища пора життя задля того щоб продовжити наші духовні пошуки, обговорюючи таке суперечливе явище як фемінізм. Чому я кажу, що воно духовно суперечливе? Так це очевидно. Не має і, напевно, ніколи не буде одного виключно вірного визначення цього явища. Безперечно самі історичні реалії, горизонти і вертикалі особистісних прагнень мислителів поринатимуть у найскладніші форми психологічно-культурних реальностей. Але, завжди буде бентежити розум поняття про права і гідність жіночої суті, що виходить на рівень значно новий ніж материнсько-сексуальна, або господарчо-рабська обмеженість ХІХ — ХХ століття в історії західного суспільства, СІЛА, зазнало чималих конструктивних зрушень, що дозволило говорити про падіння усталеного, доволі примітивного уявлення «більшості», «колективних громад» до проблеми жіночої статі. Можна згадати про чітку позицію, в роботі провідного англійського мислителя Дж. Мілля «Про свободу» (створену у співавторстві з своєю дружиною), де було чітко поставлено питання про відтворення ціннісних детермінант реалізації свободи жінки в суспільстві. ХХ століття надало чимало творчих зусиль у галузі філософії, психології, художньо-публіцистичній літературі і кіномистецтві для осмислення творчо-натхненної природи жінки. Далєбі не гіршими надбаннями світової культури, які присвячені даній проблемі є дослідження А. Бебеля «Жінка і соціалізм», революційні праці Сімони де Бовуар «Друга стать», Беті Фріден «Містичне жіноче» та ін. Хоча раніше за усіх проблема феміністичної критики побуту й життя, суцільно

детермінованого владою чоловіків, була поставлена на зорі західної цивілізації, а саме у класичній античній літературі. Пригадаймо хоча б дуже проникливі поетичні вірші Сафо, або ж гумористичну критику Арістофана у його славнозвісних творах «Лісістрата» і «Жінки у народних зборах». В сучасному українському суспільстві можна знайти багато прикладів, що змогли подолати горезвісні стереотипи пов'язані з образом «беззахисної істоти», «слабкої статі», яка очікує вирішального рішення від забаганок й примх чоловіка. Здебільшого вони аж ніяк не цураються чоловіків і прагнуть реалізувати себе також у сімейному житті. Багато хто з них покладає на себе функцію успішного підприємця, основного годувальника. Проте їхня незалежність і успішність не означає, що їм не потрібні чоловіча турбота, пестоці, підтримки та розуміння.